

Met een weids uitzicht

Zonnige taferelen van Yvonne Melchers

Als jong meisje droomde *Yvonne Melchers* al van mooie uitzichten in zonnige landen aan de Middellandse Zee. Nu schildert ze kamers met prachtige uitzichten en vangt daarbij op een bijzondere manier het kleurenspeel van licht en ruimte.

Foto: Hans van der Boogaard

'Kamers met uitzicht/Herfst in Venetië' (2011), olieverf op linnen, 80 x 110 cm.

'Ik sterf van heimwee naar Italië', zegt Yvonne Melchers, zittend aan tafel in haar Hollandse appartement. Onlangs keerde ze terug in Nederland, na een tweejarig verblijf in haar tweede thuisland. Melchers: 'Ik was in de gelegenheid voor langere tijd een appartement in Toscane te huren en kon daar in alle rust schilderen.' Momenteel werkt Yvonne Melchers aan een serie schilderijen getiteld 'Kamers met uitzicht', waarin telkens het Italiaanse landschap door de ramen naar binnen dringt. 'Zolang ik mij kan herinneren, droom ik van mooie kamers met bijzondere uitzichten, bij voorkeur

'Kamers met uitzicht/Lente in Sardinië' (2012), olieverf op linnen, 40 x 40 cm.

in mediterrane landen', vertelt ze. 's Morgens de luiken openen en elke dag weer verrast worden door een zonovergoten landschap. Liefst met in de verte de zee of een meer, in steeds wisselende kleuren blauw, groen, paars, roze, et cetera. Die kamers waren niet altijd voor mij gereserveerd, maar als kunstenaar kan ik - gelukkig - wel het uitzicht naar mijn hand zetten. In werkelijkheid bestaan de kamers en uitzichten dus niet altijd in combinatie met elkaar. Wel staan ze allemaal op mijn netvlies gebrand. In die zin is mijn werk altijd autobiografisch.'

Niet alleen het uitzicht, maar ook het interieur van de kamers vindt Melchers heerlijk om te schilderen. Een simpel kiekje van zo'n interieur leverde pas jaren later inspiratie voor het werk 'Kamer 32/Venetiaanse Zomer'. De schoenen en horloges voegde ze toe 'om een verhaal en de tijdelijkheid daarvan te vertellen', zo zegt ze. Voor de schilderijen die volgden zette Melchers de kamers ook wel in scène, waarbij de lakens en dekens op een mooie manier op het bed werden gelegd. Het bed ziet zij als een symbool: 'We brengen er meer dan een derde van ons leven in door, we worden er meestal in geboren, we verwekken er onze kinderen en we blazen er vaak onze laatste adem uit.'

BOETSEREN OP HET DOEK

Het schilderij 'Kamer 32/Venetiaanse Zomer' was een van de eerste schilderijen waarin Yvonne Melchers het alla prima schilderen ontdekte, oftewel nat-in-nat. De pasteus aangebrachte olieverf mengt ze daarbij veelal pas op het doek. Melchers: 'Ik boetseer als het ware op het doek. Alleen het dikke wit verdun ik met een beetje lijnolie, om geen oplosmiddelen te hoeven gebruiken. Het moet dan bij voorkeur in één keer goed zijn. Na droging breng ik zo min mogelijk verbeteringen aan.' Melchers gebruikt voornamelijk stugge varkensharen penselen: 'Daarmee kun je de penseelstreek, het handschrift van de schilder, goed zien. Daar houd ik van.

Voorwaarde is voor mij wel dat de tekening en onderschildering in acryl heel precies uitgewerkt zijn. Voordat ik met olieverf begin, wil ik er zeker van zijn dat kleuren, licht- en schaduwpartijen en compositie mij bevallen, om vervolgens met een snelle toets te kunnen werken in olieverf.'

Vroeger schilderde Melchers graag *en plein air*, in de buitenlucht. Om een schilderij van een Italiaans landschap af te maken, vloog ze zelfs een jaar later speciaal terug in hetzelfde jaargetijde. 'En plein air schilderen lijkt romantisch, maar in werkelijkheid is het gesleep met ezel en schilderspullen en het werken in weer en wind erg vermoeiend', vindt ze. 'Je verbrandt of verkleumt, wordt opgegeten door de insecten en de ezel waait voortdurend om. Je kunt dan twee dingen doen: opnieuw beginnen of het zand in je schilderij verwerken. Om die reden is in mijn schilderij 'Duinen bij Egmond' als je goed kijkt nog wat zand te zien. Buitenschilders als Monet hadden vaak een assistent om hun spullen te dragen en te helpen bij het stabiliseren van de ezel.'

Yvonne Melchers is naar eigen zeggen wat kleurgebruik betreft beïnvloed door Monet: 'In een brief aan zijn kunsthandelaar las ik dat hij maar vijf kleuren en wit gebruikte. Sindsdien ben ik dat zelf ook gaan doen. Blauw, groen, geel en twee roden, meer heb je niet nodig. Dat vind ik wel zo overzichtelijk en je komt niet voor ongewenste verrassingen te staan als de verf is opgedroogd. Bovendien blijven je kleuren, zolang je ook veel schone penselen gebruikt, mooi helder.'

STILLEVENEN

Het stilleven is voor Melchers een relatief nieuw genre. Net als bij de 'Kamers met uitzicht', maakt ze ook hierbij wel gebruik van haar foto's. Toch schildert ze niet fotorealistisch. 'Je moet een foto niet te "letterlijk" naschilderen', zegt ze. 'Als je bijvoorbeeld de glimlichtjes op een foto van aardbeien exact naschildert, worden het plastic aardbeien, geen aardbeien om in te bijten. Het is een kwestie van ervaring om dat in te zien, het "al doende leert men" is wat dat betreft mijn credo. Ik probeer steeds verder van mijn foto's af te gaan staan. Met compositie, kleur, licht en verfdikte probeer ik een suggestie van een driedimensionaal beeld op doek te zetten. Ik maak als het ware een vertaling van de foto. In de schilderkunst wordt veel gebruik gemaakt van de fotografie, die techniek staat ons kunstenaars nu eenmaal ter beschikking. Bloemen verwelken en fruit verschrompelt immers snel. Maar kunstenaars komen er niet altijd graag voor uit, op de een of andere manier rust er een taboe op. Toch werd zelfs in de zestiende eeuw de camera obscura al als hulpmiddel gebruikt, zoals door Caravaggio.'

INSPIRATIE

Als Melchers aan het ene schilderij werkt, is ze in gedachten vaak alweer met het volgende bezig. 'Er zit-

ten zo veel schilderijen in mijn hoofd, dat ik soms moeilijk kan kiezen waarmee ik verder zal gaan', zegt ze. 'Een tijd lang zag ik overal een schilderij in. Daar werd ik onrustig van. Maar ik werk gerust zeven dagen in de week, ik ben altijd heel benieuwd hoe het zal worden.' Melchers werkt over het algemeen aan één doek tegelijk. Wel staan in haar atelier meerdere doeken in de onderschildering. Ze vormen de aanzet voor nieuwe 'Kamers met uitzicht', maar ook voor andere series, zoals het vele werk met de Noordzee in de hoofdrol. Volgens Melchers kun je pas wat bereiken als je een grote gedrevenheid hebt. 'Om als autodidact het vak onder de knie te krijgen is niet alleen een kwestie van talent, maar ook van volharding en een investering van duizenden uren. Maar ik blijf het fijn vinden om zelf te ontdekken hoe ik iets moet doen. Die autonomie is een van de aantrekkelijkste aspecten van dit vak.' ■

Voor meer informatie: www.yvonnemelchers.nl, www.facebook.com/yvonnemelchers.paintings

Tekst: David Veltman

Beeld: Yvonne Melchers

 Kijk voor meer beeld op www.facebook.com/ateliermagazine

'Kamers met uitzicht/Zomer in Stresa' (2012), olieverf op linnen, 40 x 40 cm.

